

**[Johannes Babtist Metz, Wolf-Dieter Marsch a „institucionalizovaná kritika“]
Ladislav Hejdánek**

This is a part of the original document:

[1966](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[1966](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 2. 5. 1967
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 2. 5. 1967

[Johannes Babtist Metz, Wolf-Dieter Marsch a „institucionalizovaná kritika“]

2.5.67

Johannes Baptist Metz (také účastník mariánsko-lázeňského zasedání Paulus-Gesellschaft) přednášel na Machovcově semináři na téma, je-li křesťanství odcizením. Jako katolík (žák Rahnerův) ukázal hodně smyslu pro organizované křesťanství; víra mu je vítězstvím nejen nad námi, ale také vítězstvím, které přemáhá svět. V diskusi povstal mj. prof. Wolf-Dieter Marsch a zdůraznil (docela dobře protestantsky), že v každé instituci je přece něco protikritického, že institucionalizovaná kritika, kterou Metz vytyčil jako program, je něco jako kvadratura kruhu. Nedalo mi to a přičinil jsem několik poznámek na obě adresy. Marsch zapomíná, že kritika neinstitucionalizovaná (či lépe: organizačně nerealizovaná a nepodepřená) je utopická, neboť odloučená od praxe. Kupodivu však i Metz je v jistých mezích zajedno s Marschem, když mluví o negativitě, o „nevědění“ o budoucnosti, a když odmítá každou možnost pozitivní metafysiky svobody. Dokonce i v teorii je nutná určitá programová realizace, „institucionalizace“, provedení teorie. Ovšem to nemění nic na skutečnosti, že každé „vidění budoucnosti“ (Zukunftsvision) troskotá nutně na živém člověku. Také každá instituce takto troskotá – a přece je nezbytná. Žijeme právě svou vírou z troskotajících institucí a vizí.

670502